एवंशीलसमाचारः स्वर्गे समुपजायते। तत्रासौ भवने दिव्ये मुदा वसति देववत्।
स चेत् कर्म्मक्षयान्मर्त्यो मनुष्येषूपजायते। अल्पबाधो निरातङ्कः स जातः सुखमेधते।
सुखभागी निरायासो निरुद्वेगः सदा नरः। एष देवि सतां मार्गो बाधा यत्र न विद्यते।
॥ उमोवाच ॥ इमे मनुष्या दृश्यन्ते ऊहापोहविशारदाः। ज्ञानविज्ञानसम्पन्नाः प्रजावन्तोऽर्थकोविदाः। ९०२८
दुष्प्रज्ञाश्चापरे देव ज्ञानविज्ञानवर्ज्जिताः। केन कर्म्मविपाकेन प्रज्ञावान् पुरुषो भवेत्।
अल्पप्रज्ञो विरूपाच्च कथं भवति मानवः। एतन्मे संशयं छिन्धि सर्व्वधर्म्मभृतांवर।
जात्यन्धाश्चापरे देव रोगार्त्ताश्चापरे तथा। नराः क्लीवाश्च दृश्यन्ते कारणं ब्रूहि तत्र वै।
॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणान् वेदविदुषः सिद्धान् धर्म्मविदस्तथा। परिपृच्छन्त्यहरहः कुशलाः कुशलन्तथा।
वर्ज्जयन्त्यशुभं कर्म्म सेवमानाः शुभं सदा। लभन्ते स्वर्गतिं नित्यमिह लोके तथा सुखं। ९०३०
स चेन्मानुषतां याति मेधावी तत्र जायते। श्रुतं प्रज्ञानुगञ्चास्य कल्याणमुपजायते।
परदारेषु ये मूढाश्चतुर्द्दुष्टं प्रयुञ्जते। तेन दुष्टस्वभावेन जात्यन्धास्ते भवन्ति हि।
मनसा च प्रदुष्टेन नग्नां पश्यन्ति ये स्त्रियं। रोगार्त्तास्ते भवन्तीह नरा दुष्कृतकारिणः।
ये तु मूढा दुराचारा वियोनौ मैथुने रताः। पुरुषेषु च दुष्प्रज्ञाः क्लीवत्वमुपयान्ति ते।
पशूंश्च ये घातयन्ति ये चेह गुरुतल्पगाः। प्रकीर्णमैथुना ये च क्लीवा जायन्ति ते जनाः। ९०३५
॥ उमोवाच ॥ सावद्यं किन्तु वै कर्म्म निरवद्यन्तथैव च। श्रेयः कुर्व्वन्नवाप्नोति मानवो देवसत्तम।
॥ महेश्वर उवाच ॥ श्रेयांसि मार्गमन्विच्छन् सदा यः पृच्छति द्विजान्। धर्म्मान्वेषी गुणाकाङ्क्षी स स्वर्गं समुपाश्नुते।
यदि मानुषतां देवि कदाचित् परिगच्छति। मेधावी धारणायुक्तः प्राज्ञस्तत्राभिजायते।
एष देवि सतां धर्म्मो मन्तव्यो भूतिकारकः। नृणां हितार्थाय मया तव वै समुदाहृतः।
॥ उमोवाच ॥ अपरे स्वल्पविज्ञाना धर्म्मविद्वेषिणो नराः। ब्राह्मणा वेदविदुषो नेच्छन्ति परिसर्पितुं। ९०४०
व्रतवन्तो नराः केचित् श्रद्धाधर्म्मपरायणाः। अव्रता भ्रष्टनियमास्तथाऽन्ये राक्षसोपमाः।
यज्वानश्च तथैवान्ये निर्होमाश्च तथाऽपरे। केन कर्म्मविपाकेन भवन्तीह वदस्व मे।
॥ महेश्वर उवाच ॥ आगमा लोकधर्म्माणां मर्य्यादाः पूर्व्वनिर्म्मिताः। प्रामाण्येनानुवर्त्तन्तो दृश्यन्ते च दृढव्रताः।
अधर्म्मं धर्म्ममित्याहुर्ये च मोहवशं गताः। अव्रता नष्टमर्य्यादास्ते प्रोक्ता ब्रह्मराक्षसाः।
ते चेत् कालकृतोद्योगात् सम्भवन्तीह मानुषाः। निर्होमा निर्वषट्कारास्ते भवन्ति नराधमाः। ९०४५
एष देवि मया सर्व्वः संशयच्छेदनाय वै। कुशलाकुशलो नणां व्याख्यातो धर्म्मसागरः।

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि उमामहेश्वरसंवादे पञ्चचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४५॥

॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्ता महादेवः श्रोतुकामः स्वयं प्रभुः। अनुकूलां प्रियां भार्य्यां पार्श्वस्थां समभाषत।
॥ महादेव उवाच ॥ परावरज्ञे धर्म्मज्ञे तपोवननिवासिनि। साध्वि सुभ्रु सुकेशान्ते हिमवत्पर्व्वतात्मजे।
दक्षे दमशमोपेते निर्म्ममे धर्म्मचारिणि। पृच्छामि त्वां वरारोहे पृष्टा वद ममेप्सितं।
सावित्री ब्रह्मणः साध्वी कौशिकस्य शची सती। मार्कण्डेयस्य धूमोर्णा ऋद्धिर्वैश्रवणस्य च। ९०५०